

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ Apologeticæ Et Miscellanæ,
Adversvs Doctrinam Cornelii Iansenii Propvgnatam Ab
Eivs Patronis Svb Prætextv Qverimonix Typographi
Lovaniensis**

Derkennis, Ignatius

Antverpiæ, 1641

X. De Bvlla Pii V. Et Gregorii XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73743)

cus, Gabriel, Driedo, Malderus, & Scholastici Scriptores penè omnes (vno, alteròve

excepto) hæreseos infimulantur. Vide The-
sum cap. 2. art. 4.

X. DE BVLLA PII V. ET GREGORII XIII.

Hanc dicunt 1. à Pio V. fuisse scribis sollicitationibus extortam, eumq; in ea edenda importunitati cefsisse a. 2. vitiatum à nobis Bulla iniuriam, scribendo: Ad perpetuam rei memoriam pro: Ad futuram b. 3. pro verbo circumscribendi male ipsos nos illo proscribendi c. 4. Non in solo Vasquio reperiri vocem Tamen, sed etiam in Suarez d. 5. Melius de Sede Apostolica mereri Iansenium, qui Articulos in Bulla duorum Pontificum damnatos, doctrina S. Augustini molliter applicat (id est, ex prætenfa S. Augustini doctrina cõtra Pontificium Diploma defendit) quam Recentiores qui, contrarium faciendo, veteres Pontifices (vt ipsi iudicant) cum recentibus committunt. e

AD PRIMVM. An dicendo Bullam, à Pio V. Pontifice importunis sollicitationibus extortam, satis reuerenter de Sede Apostolica loquantur, ipsi viderint, & Romani iudicabunt. Nos sentimus Pontificem contra Hæreses, errores, &c. censuras pronuntiantem, importunitati cedere non solere, nec debere: eiusque definitis vocem à Spiritus sancti inspiratione prodire; non ab hominum importunitate extorqueri. Sanè Pontifex ipse aliud indicat, cum dicit: *Quas sententias stricto coram nobis examine ponderatas damnamus, &c.* Quin & Michael Bayus in suis ad Card. Simonetam litteris, non dicit extortam fuisse sententiam; sed iudicium sub Pio IV. inchoatum, sub Pio V. diu pendisse. Cuius sententia, demum à Gregorio XIII. post annos duodecim, fuit confirmata. Sed an etiam extorta? Audiatur ipsa Facultas Theologica Louanienfis, quæ in responfione ad litteras R. P. Prouincialis N. & P. Leonardi Lessij, sic loquitur: *Ad petitionem Facultatis Theologicae Louanienfis, per R. P. Franciscum de Toledo procuratorem, vt ad Pij V. Bullam, etiam accederet Gregoriana.*

AD SECVNDVM. Verba Pontificum: *Ad perpetuam rei memoriam*, scripsimus vt in Turiano, & Vasquio reperiuntur. Sed & ipse Michael Bayus, *Ad perpetuam rei memoriam*, scripsit in ea Bulla, quam suæ Apologiae (quæ apud nos est) præfixit. Iam quòd Pontifices per *ad futuram* intelligant *perpetuam*, tum ex eo patet, quòd Hæreses, erroreſque, (quod in Bulla fit) non ad tempus, sed in perpetuum damnari soleant: tum ex ipsis verbis Pij V. qui in fine Bullæ Cardinali Granuellano mandat, vt expendat, *Quid ad perpetuam dictarum sententiarum & scripturarum abolitionem facto o-*

pus sit. Quæ causa, vt opinamur, fuit, quare Facultas Theologica Louanienfis (vt in Responfione supra citata declarat) *ad perpetuam rei memoriam* sancitum voluerit, vt studiosi prædictos articulos, (in Bulla Pij V. & Gregorij XIII. damnatos) in graduum susceptione aburrare, & Magistri, Professoresq; omnes, ab iis docendis, defendendis, asserendisq; abstinere, & diuersam atque oppositam doctrinam tradere iubeantur. Cui constitutioni (verba Responfionis sunt) omnes ad vnum Facultatis Doctores manu propria tum subscribere, estq; ipsa ad perpetuam rei memoriam etiam in publica instrumenta non pauca, & codicillos à nobis relata. Quæ proinde etiam hodie illos religio constringit, iuramentibus in eam sententiam S. Theologiae Doctõribus. Non ergo, vt illi obiiciunt, os Bullæ detorqueamus: sed illo vtimur ore, & fermone, quo ipsis & eorum maioribus Pontifex ipse & Facultas locuti fuerunt.

AD TERTIVM. Vbi tenorem Bullæ referimus, non *proscribendi*, sed *circumscribendi*, verbo vtimur; vt patet ex præfatione ad caput IV. Theſium. Alibi, vbi non tam verba, quam sensus Bullæ adfertur, licuit nobis, *proscriptionis* voce vti; quod licuit Iansenio, & Auctori Indicis. Videatur hic tom. 2. verbo *Bellarminus*, & *Bulla*: ille tom. 2. lib. 3. de statu naturæ puræ cap. 22. vbi de istis propositionibus loquens sic dicit: *Quid ergo ad propositionem, quam proscripsit Sedes Apostolica: & ita passim etiam alibi proscripitas* vocat.

AD QVARTVM. Negamus vocem *Tamen* in Bulla Suarj reperiiri. Quod autem in Bullæ explicatione vim interpunctionis, siue commatis (') per *tamen* Suarez exprimit; rectè facit, non in Bullæ fraudem; sed ad sensum explicandum, quem Bulla ipsa requirit. De Commate porò illo, quod contra fidem originalis Bullæ à Recentioribus additum iacet Iansenius, mirum nunc silentium; cum proditum sit Bullam Authenticam ms. omni omnino interpunctione carere. Bullam verò in Camera Apostolica impressam, eo loco apertissimum comma habere. Fatentur ergo id temerè iactatum à Iansenio.

AD QVINTVM. Nota Iansenium tom. 2. lib. 3. de statu naturæ puræ cap. 22. vt veram defendere hanc propositionem à Pontificibus damnatam: *Deus non potuit ab initio creare hominem qualis nunc nascitur.* Vbi cum sibi obieciſset: *Quid ergo ad propositionem quam proscripsit* Apoſto-

Apostolica Sedes? Respondet: Hæresifator. Sed quid ad doctrinam Augustini clarissimam constantissimam, quam toties probavit & sequitur, sequendam, monuit Apostolica Sedes? supponens, sed non probans, hanc propositionem, quæ à Pontificibus II. inter hæreticas, erroneas, scandalosas, & offensivas, damnata, abolita, circumscripta, aut (vt verbo ipsius utar) proscripta est, ab Augustino velut fundamentalem doctrinam contra Pelagianam hæresim, traditam & ab antiquis Pontificibus probatam esse. Sed cur posteriores damnant, aut prohibent, quod priores probarunt? Ne Pontificiam, inquit, Sedem in pugna secum relinquamus; nihil arbitror opportunius dici posse, quam Romanam Ecclesiam. . . . cum cerneret contrariam propositionem communi Scholasticorum consensu in scholis certo sensu receptam esse, eam tanisper vetandam censuisse, ne nouitate sua lres, offensa-

nes & scandala generaret. Sed cur ne id fecerit, non potius veram, & ab Augustino doctam, & à nouem, quos Iansenius citat, antiquis Pontificibus approbatam esse declarauit? licet enim his omnis & offensus cessare poterat. Respondet: Quid si vel tunc ostendi potuisset (sicut licet, vt nunc ostendit Iansenius) hanc aliam, nonnullas propositiones ab Augustino, tam intro- de à tot seculis traditas. . . . nunquam, ar- tror, huiusmodi decretum ab Apostolica Sede pro- manasset &c. Videat hic Lector. An, quod aliis malè impingitur, non ipse Iansenius Pontifices inter se committat. Quam bene de Apostolica Sede mereatur, qui Pontifices illos duos damnasse aut certe prohibuisse di- cit, quod damnaturi vel prohibitori non erant, si tunc ostendi potuisset, quod nunc ostendere se putat aut iactat Iansenius.

XI. DE CITATO AVGVSTINO A SVAREZ ALISQVE.

SCRIPTORES Societatis Bellarminum, Molinam, Suarez, Valquez, aliosq, ex Augustino probuius doctrinam arripuisse & citasse obiectiones Pelagij.

Hoc asserit Iansenius, & cum centies id repetat, tria omnino loca profert, à nobis refutata cap. vi. Thesis §. 5. Patroni eius, defertis ceteris, vnum è tribus locum defendunt, allatum à Suare ex lib. de Corrupt. & gratia c. 10. vbi hanc sententiam: *Non habuit perseverantiam primus homo, & si non habuit, non vtiq, accepit: quamquam in obiectione positam, accipit pro admittit. & dicunt*

I. *Eam esse obiectionem Pelagij. Sed dicunt, non probant: constat enim ex initio libri & cap. 10. eam esse Valentini Abbatis Augustinum consulentis.*

II. *Falsum esse quod Augustino tribuit Suarez: Non potuisse primum hominem habere perseverantiam non acceptam, cum ille oppositum doceat. Negamus docere oppositum, vel ostendant in illo Augustini libro, hanc aut similem propositionem: Potuit primus homo habere perseverantiam non acceptam. Quod non faciunt, nec faciunt. Pro Suare facit illud cap. 11. Gratia data primo homini est, quæ fit vt habeat homo iustitiam si velit. Et illud: Quæ sic adiuuatur liberum arbitrium, vt sine hoc adiutorio in bono non maneret, & per hoc possit permanere si vellet. Ex quibus pro se bene concluderet Suarez, primum hominem si perseveraf-*

set, non rectè potuisse dicere: se habuisse perseverantiam non tamen accepisse, quod illum dicere potuisse perperam censent Aduersarij, ex eo quod possit eam sibi dare per liberum arbitrium, adiutum gratia sufficiente; nec indigens datà sibi efficacia. Nam etiã gratiam sufficientem, quam habebat, poterat reddere efficacem: si tamen id faceret, non efficeret, quin ea peculiariter à Deo esset data: atque ita accepta.

III. *Augustinum non distinguere in dupli- perseverantiam. & hanc, non potentiam significans, sed actum.*

In utroque falluntur: Nam perseverantiam quandoque pro actu, quandoque pro habitu sumi, docet D. Thom. 2. 2. q. 109. a. 2. & 4. Duplicem verò perseverantiam, siue adiutorium perseverantiam, siue in actu, siue in habitu spectatum, manifestè agnoscit Augustinus cap. 12. dum ait: *Primo homini datur est adiutorium perseverantiam, non quo faceret, vt perseveraret, sed sine quo perseverare non possit. Quid manifestius, quam duplex hic adiutorium perseverantiam ab Augustino distingui, vnumque Adamo tribui, alteram negari? Quid ab omni specie veri alienius, quam id quod admittit Suarez, esse obiectiones Pelagij, ab Augustino refutatas? Quam stramineus laqueus, quo teneri putant Suarezianus oculatissimus doctorem.*

XII. DE DOCTRINA LESSII.

HANC dicunt 1. à Facultate Theologica Louanensi, & Duacensi proscriptam. 2. ex Diplo-

mate Sixti IV. aduersus Petrum de Rino Louanensem Philosophum edito, valdè oppugnatam. (pag. 51. 3. Decr.)